



Revistă Online

Nr. 46 - Luni, 05 Iulie 2021

VIAȚA INTEGRATIVĂ

www.dansulenergetic.ro

<https://viataintegrativa.academiaintegrativa.ro/>



**„Dacă eu te iubesc pe tine, înseamnă
că tu nu vei muri niciodată!”**

Gabriel Marcel - teolog și filosof francez

Pictură - Felix Balog Art

<https://www.facebook.com/Felixflorianb>



„În viața spirituală nu trebuie să vă preocupe timpul! Dacă vă stabiliți termene pentru a obține rezultate interioare, o victorie împotriva unor defecte, nu veți reuși decât să vă tensionați, iar dezvoltarea voastră nu se va face armonios.

Trebuie să lucrați spre a vă perfecționa fără să stabiliți un termen limită, știind că veți avea veșnicia în fața voastră și că, într-o zi sau alta, veți atinge acea perfecțiune pe care o doriți.

Trebuie să vă bazați numai pe frumusețea lucrării pe care ați întreprins-o, spunându-vă:
<Pentru că este atât de frumos, nu-mi pasă dacă îmi trebuie secole sau milenii să reușesc:
lucrez, atât!>”

Omraam Mikhaël Aïvanhov



“Doamne, Ți mulțumesc
că mă înveți să te păstrez
mereu alături de mine!”

@RugaDinZori

Loredana Cristina Majic

<https://www.facebook.com/rugadinzori/>

Dansul Energetic la Unison De ce și pentru ce?

Dansul Energetic creează un câmp electromagnetic, nou - adică de o înaltă vibrație. Eliminând din stagnare particulele subatomice ale câmpului energetic subtil, acest instrument - Dansul Energetic, este capabil să genereze restructurarea și refacerea materiilor comprimate în câmpul electromagnetic chiar și la nivelul planului fizic.

Acum, imaginați-vă, ba chiar fiți siguri de faptul că în materie nu suntem doar structuri fizice bine definite, ci mai mult de atât - câmpuri electromagnetice ce se întind pe o rază de distanță nedeterminată. Comunicăm și interacționăm prin emisia acestor unde electromagnetice/energetice. Creând un câmp energetic prin modificarea ADN-ului uman, Dansul Energetic are, astfel, puterea de a modifica câmpul electromagnetic al Pământului deoarece împreună creăm acest câmp comun în care interacționează câmpurile tuturor celor care practică această formă de terapie.

Din aproape în aproape, împreună, putem schimba câmpul energetic care ne unește pe toți, de la disonanță la echilibru și armonie. Fiecare individ care creează coerență și menține vibrațiile câmpului subtil la un nivel înalt, amplifică gradul de coerență și echilibru, creând noi valuri electromagnetice, mai ample și stabile, având capacitatea de a schimba calitatea câmpului subtil unitar, în masă.

Iată de ce este necesar să dansăm în fiecare seară, la aceeași oră Dansul Energetic la Unison! Este un instrument primit din dimensiuni superioare, menit să schimbe nu doar calitatea vieții noastre, ci și întreaga vibrație a Planetei Pământ.

Muzica de înaltă vibrație este creată să ne conecteze și mai intens la SURSĂ; pe aceasta o găsim pe podcast-ul lansat cu succes în aceste săptămâni în cadrul ACADEMIEI DE DANS ENERGETIC, și anume RADIO INTEGRATIV - <https://live.gofm.ro:2020/public/integrativ>

Vă invit cu drag, dragi dansatori, să vă bucurați de acest concept radio destinat tuturor celor care sunt în căutarea unei vieți sănătoase și pline de succes!

Ești pregătit să accezi? Suntem unul!

Cristina Munteanu

Mentor-Coach - Centrul de Dans Energetic „ASCENSIUNEA”

De ce folosim lumânările?

Multe idei și dorințe au aprins lumânarea timp de mii de ani. De când omul a descoperit focul, el s-a folosit de această “minune” pentru a-și pregăti hrana, pentru a se încălzi, dar a fost asociat, în mod firesc, cu lumina venită din ceruri, de la Soare, Lună și stele, de la fulgerele care, în mentalitatea arhaică, erau manifestări ale voinței divine. Deși lumânările aprinse au fost folosite în primă fază pentru a produce lumină și căldură, deci au fost utilizate în primul rând drept surse de lumină în întuneric, acestea s-au transformat în elemente esențiale ale obiceiurilor și ritualurilor din multe religii, având un loc semnificativ datorită puterii simbolice ridicate. Lumânarea este folosită și în vremurile noastre ca o metodă de concentrare, de liniștire a minții, metodă care permite organizarea câmpului cuantic asupra unei intenții.

Multă vreme, lumânările serveau ca metodă de iluminat, însă au fost inventate lumânări gradate care se foloseau drept metodă de măsurare a timpului, mai ales în momentul rugăciunii.

Arderea lumânărilor a fost asociată cu ceremoniile magice și religioase încă din cele mai vechi timpuri. Istoria lumânărilor este foarte lungă și a început probabil acum cinci mii de ani în Egipt și Orient.

În Antichitate, vechii romani o onorau pe Juno Lucina, Mama Luminii, ori de câte ori aprindeau o lumânare, pentru a răspândi mireasmă dulce în întuneric. Juno Lucina controla Soarele, Luna și stelele și dăruia copiilor nou-născuți “lumina” spiritului lor. În fiecare an, în timpul solstițiului de iarnă, se celebra printr-un festival, existența lui Juno. Această sărbătoare mai dăinuie și în zilele noastre, în Suedia, o sărbătoare creștină a Sfintei Lucia, unde o tânără ce o reprezintă pe mireasa Lucia, poartă o coroană de lumânări.

Sărbătoarea păgână a solstițiului de iarnă este marcată în mai multe regiuni prin aprinderea unei “lumini” – în vreme ce creștinii aprind o lumânare mare în noaptea de Ajun, care arde până în zori, pentru a aduce noroc în anul ce va veni; vechii scandinavi ardeau un mănunchi de vreascuri în timp ce oficiau o ceremonie religioasă menită să încurajeze Soarele să revină din lunga noapte a întunericului.

Să ne amintim mai întâi că la toate slujbele noastre, fie în biserică, fie acasă, se aprind candelă și lumânări, mai multe sau mai puține, în funcție de felul slujbei sau al evenimentului. Lumânarea însoțește viața creștinului de la leagăn până la mormânt și chiar dincolo de mormânt. Chiar și acasă imităm anumite evenimente din biserică, pentru a ne crea o atmosferă caldă, plăcută, cât mai apropiată de Sfântul Locaș.

Așadar, ce simbolizează lumânarea?

Aceasta îl simbolizează pe Isus Hristos și, totodată, învățătura Sa. El Însuși spune: “Eu sunt Lumina Lumii” (Ioan 8,12). Astfel “Lumina” devine un alt nume pentru Hristos-Dumnezeu.

Lumânarea nu poate lipsi de la nicio slujbă sau rugăciune.



În creștinism lumânarea simbolizează jertfa de sine, transformarea în lumină prin ardere de sine, reprezentând pe de-o parte sufletul nemuritor al persoanei, iar pe de altă parte învierea și prezența reală a lui Hristos. Prin urmare, lumânările sunt aprinse în timpul schimbării pentru a ilustra vizual acest moment sacru.

Ne însoțește mereu, fiind un simbol al vieții veșnice, altfel spus, este icoana luminii lui Isus Hristos. Aprinderea lumânării de Paște este un ritual care sărbătorește explicit învierea lui Hristos.

Deoarece lumânarea este considerată o jertfă adusă lui Dumnezeu, trebuie făcută din ceară curată.

În funcție de împrejurările religioase pentru care este utilizată, lumânarea are diferite semnificații. Astfel, aprinderea lumânării la citirea Evangheliei, semnifică lumina adevărului evanghelic care a străbătut întunericul necredinței în care trăiau popoarele înainte de venirea lui Hristos.

La Botez, lumânările se aprind pentru luminarea sufletului celui botezat, care vine din întuneric spre lumină și care, prin botez, devine fiu al luminii lui Hristos.

La Cununie, preotul aprinde cele două lumânări ținute de nași, în spatele mirilor, pentru ca aceste lumânări să lumineze calea vieții noii familii, lumânările fiind o mărturie a legământului de uniune a mirilor în această viață. Mărimea lumânărilor de la Taina Botezului și a Cununii simbolizează trăinicia vieții în lumina lui Hristos.

La Împărtășanie, credinciosul aprinde lumânarea mărturisind că este fiu al lui Isus. Lumânarea în procesiunea morții este simbol al veșniciei, călăuzind în același timp și sufletul pe drumul judecății. Aprinderea unei lumânări pentru comemorarea pioasă a unei persoane decedate reprezintă o practică comună întâlnită în multe religii.

Lumânarea simbolizează lumină – fitilul face să se topească ceara, ceara menține focul, în acest mod este simbolizată legătura spirit – materie. Lumânarea este un mijloc de legătură între om și Dumnezeu, este „punctul de trecere dintre cele două lumi: divină și umană” (Berdiaev).

Sufletul omului este asemănător unei lumânări aprinse: lumina lui este rugăciunea.

Simbol al vieții ascendente, lumânarea este inima aniversărilor. Câte lumânări, atâtea ani, atâtea etape spre perfecțiune și fericire. Ele trebuie stinse dintr-o singură suflare, gest care se face nu atât pentru a le arunca în noaptea uitării, pentru a spulbera în trecut împreună cu arsurile lor cicatrizare, cât pentru a dovedi persistența unui suflu de viață superioară la tot ce a fost deja trăit.

O lumânare aprinsă răspândește căldură și lumină în jurul ei – ea nu arde doar pentru sine, ci întotdeauna și pentru ceilalți; din flacăra ei se pot aprinde și alte lumânări, fără ca lumina ei să se împuțineze, ba chiar în acel loc se face mai multă lumină.

Se spune că cea mai frumoasă moarte este moartea unei lumânări. Ea moare după ce a topit în sine tot ce a fost pământesc, material și a devenit în întregime lumină.

Bibliografie:

<https://misterio.ro/semnificatia-si-simbolistica-lumanarilor/>

<https://ziarullumina.ro/teologie-si-spiritualitate/liturgica/lumanarea-in-traditia-bisericii-ortodoxe-85193.html>

Jean Chevalier și Alain Gheerbrant – *Dicționar de simboluri*. Publicat de editura Artemis, București, 1995.

Brad Steiger și Sherry Hansen Steiger – *Enciclopedia Gale a fenomenelor neobișnuite și inexplicabile*. Publicat de editura ALL, București, 2011.

Daniela Cîrstea Sontica – *Semnificația lumanarilor*. Jurnalul Național, București, 2010.

Ceremonial use of lights – wikipedia.org

<https://jurnalspiritual.eu/lumanarea-simbol-al-vietii-vesnice/>

<https://aprinde-o-lumanare.ro/semnificatie-culturala/>

<https://ro.scribd.com/document/443014864/Flacara-lumanarilor>

Emilia Pătrășcanu

**Oamenii nu se întâlnesc
“întâmplător”!**

De ceva vreme, în diferite conversații, îmi vine foarte natural să spun celor cu care vorbesc: “nimic nu este întâmplător pe lume!” și asta pentru că eu cred cu tărie acest lucru. Unii se uită la mine neîncredători, alții sunt sceptici și le citesc acest lucru în privirea lor ... “este doar o vorbă, nu are cum să fie altfel”... iar alții știu exact ce spun.

Relatam într-un articol precedent că “Universul îndeplinește orice dorință” iar aceasta se realizează prin oameni. V-ați întrebat de ce oamenii din lunga noastră călătorie care se numește viață, apar sau dispar din ea?

Cred că nu există om pe lume care să nu fi spus vreodată, ori cu voce tare, ori măcar în gând: “Să îți dea Dumnezeu sănătate, pentru că m-ai ajutat” sau “ce noroc am avut să te întâlnesc, tocmai când aveam nevoie mai mare”.

Personal nu cred în noroc, nu există așa ceva, există momentele oportune când un lucru sau o dorință se împlinește. Când nu se împlinesc înseamnă că nu era timpul lor, înseamnă că mai avem ceva de învățat, ceva de rezolvat sau de împlinit. De asemenea, am constatat că pe foarte mulți oameni care mi-au fost alături în unele momente ale vieții, îi știam de mai demult. Odată ne-am mai intersectat sau frecventam aceleași cercuri, locuri și ar fi existat o posibilitate de a ne cunoaște dar nu am făcut-o. Este clar că atunci nu aveam nevoie unul de celălalt, iar Universul mi i-a rescos în cale atunci când a fost momentul potrivit și aveam nevoie, ori eu de ei, ori ei de mine.

Un alt aspect interesant este acela în care abia cunoști un om și după câteva minute sau câteva vorbe schimbate cu el, ai puternica senzație că îl știi de o viață. Și da ... este cel mai probabil să îl știi de o viață, din altă viață în care ți-a putut fi orice alceva decât îți este acum.

De exemplu, acum îți este prieten iar în altă viață, sau în alte vieți ți-a fost frate, soră, mamă, tată, ori altă rudă, iubit, soț, soție, prieten sau dușman. Cărările se vor uni de fiecare dată când un lucru sau o lecție de viață rămân neterminate între voi doi.



Fiecare ființă este unică, fiecare om are destinul lui. Întâlnirile nu sunt întâmplătoare. Fiecare își are de împlinit destinul lui, iar pentru ca aceasta să se realizeze, de-a lungul vieții, cunoaștem oameni. Alături de unii stăm toată viața, iar alții vin și se duc, în funcție de menirea lor în viața noastră sau de menirea noastră în viața lor. Mai am o credință foarte mare, care nu știu exact dacă vine din ortodoxism sau din altă religie și cred că nici nu este prea important de unde vine: Lucrurile (sau evenimentele) se vor întâmpla oricum, chiar dacă vrei sau nu, dar nu “întâmplător”, ci fix la momentul în care este necesar să se întâmple”.

Și toate atunci când este nevoie pentru binele nostru suprem, chiar dacă noi conștientizăm sau nu acest aspect. Iar dacă ceva nu s-a petrecut sau rezolvat atunci când ne dorim noi, este mai indicat să considerăm că Dumnezeu ne-a ferit de ceva ce nu ne era benefic în acel moment.

Dintre toate aspectele enumerate mai sus, consider că cel mai păgubos este să îți pui întrebările “De ce?” sau “De ce mi se întâmplă mie, de ce trec eu prin asta?”.

Niciodată nu vei găsi răspunsul la aceste întrebări, iar acest lucru va crea frustrare, victimizare, vinovăție sau alte traume cu care te încarci și le cari după tine inutil, toată viața. Cred că mai corect este să reformulezi întrebările astfel: “Ce am eu de învățat din situația în care sunt?”, “Ce pot face ca să nu mai ajung pe viitor tot în același punct?”. Sunt întrebări care nu te lasă în același loc, care nu te adâncesc în depresie sau în plânsul de milă, ci te fac să analizezi, să îți deschizi ochii și mintea asupra altor posibilități și mai ales te îndeamnă spre acțiune. Acționând altfel îți vor apărea în cale alți oameni, drumul nu va mai fi același și clar nici rezultatul nu va mai fi același. Fiecare om cu care te intersectezi este menit să rezolve ceva, să aducă ceva spre tine, să te învețe ceva, să îți îmbogățească experiența de viață, să îți împlinească destinul ce ți-a fost menit. Atenție, același principiu se aplică pentru fiecare om pe care îl întâlnești, și pentru el, nu doar pentru tine. Oamenii întâlniți pot fi alături de tine pentru a rezolva ceva pentru tine sau pentru ei, iar în funcție de asta pot sta în preajma ta toată viața, sau doar o perioadă până se va rezolva acel “ceva” (al tău sau al lor) pentru care ți-au fost trimiși în cale.

Indiferent ce oameni întâlnim în calea noastră, este important să considerăm că nu îi întâlnim întâmplător. Universul ne trimite oamenii care să ne trezească sau care să ne ajute să ne descoperim pe noi ori menirea noastră, să ne țină aliniați cu scopul nostru în viață sau să ni-l reamintească, să ne dea curaj să mergem mai departe (asta numesc eu mai în glumă, mai în serios, “ținutul de mână”) sau să ne “arate” că nu suntem pe drumul cel bun. Întâlnim, deloc întâmplător, oameni care ne sunt învățători sau îndrumători, oameni care ne învață pentru scurtă vreme și apoi dispar, lăsându-ne liberul arbitru de a urma acea cale, sau nu, și mai sunt acei oameni importanți, care rămân în viața noastră permanent și pentru totdeauna, aceia care ne susțin, ne ajută și ne iubesc necondiționat. Sunt greu de găsit, dar cu atât mai mult, de prețuit când sunt în viața ta!

Concluzie: sunt convinsă că acest articol nu l-am scris „întâmplător”, aici și acum!

Codruța Prunariu



CITEȘTE!

Cărilor NU LI SE PIERDE SEMNALUL!!

**Dacă eu îți spun că te iubesc,
înseamnă
că tu nu vei muri niciodată!**

Cuvintele Domnului cu privire la Taina Căsătoriei, precum și prezența Sa la nunta din Cana Galileii au adus o nouă percepție asupra scopului acesteia. Dintr-o legătură naturală, întărită de iubire, dar care nu păstra deloc în iudaism amintirea vieții veșnice și ajutorarea reciprocă a soților pentru a ajunge la aceasta, căsătoria devine o creștere mutuală spre eternitate și dobândirea mântuirii.

Sfinții Evangheliști au subliniat aceste două aspecte în relatările lor legate de Taina Cununii și care cuprind raportarea Mântuitorului la aceasta. **„Până când moartea ne va despărți”.**

În cursul analizei sale cuprinzătoare cu privire la pasajele nou-testamentare legate de Taina Cununii, Eric Fuchs afirmă la un moment dat că Sfântul Evanghelist Luca se dovedește destul de radical în relatările sale. Vom reda acum fragmentul la care se face referire: „Și apropiindu-se unii dintre saducheii care zic că nu este înviere, L-au întrebat zicând: Învățătorule, Moise a scris pentru noi: dacă moare fratele cuiva, având femeie, și el n-a avut copii, să ia fratele lui pe femeie și să ridice urmaș fratelui său. Erau deci șapte frați. Și cel dintâi, luându-și femeie, a murit fără de copii. Și a luat-o al doilea, și a murit și el fără copii. A luat-o și al treilea; și tot așa toți șapte n-au lăsat copii și au murit. La urmă a murit și femeia.”

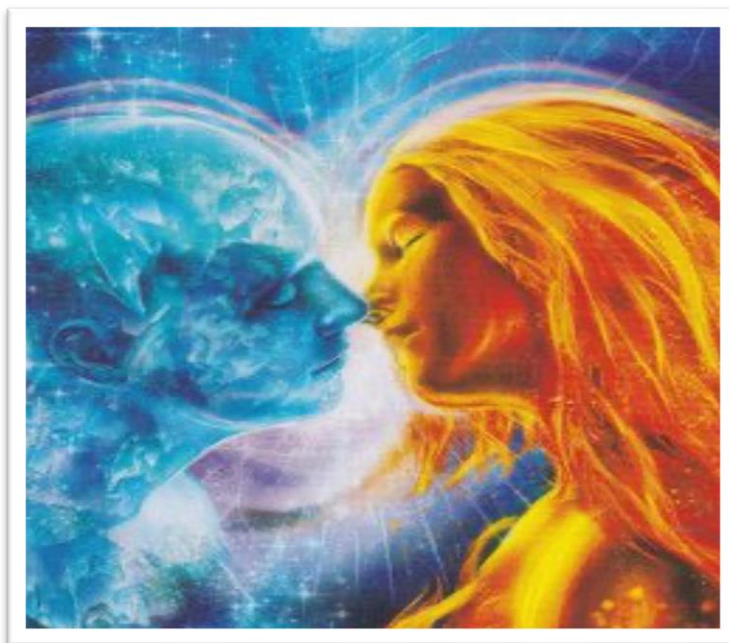
Deci femeia, la înviere, a căruia dintre ei va fi soție, căci toți șapte au avut-o de soție? Și le-a zis lor Iisus: Fiii veacului acestuia se însoară și se mărită; iar cei ce se vor învrednici să dobândească veacul acela și învierea cea din morți, nici nu se însoară, nici nu se mărită. Căci nici să moară nu mai pot, căci sunt la fel cu îngerii și sunt fii ai lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii. Iar că morții înviază a arătat chiar Moise la rug, când numește Domn pe Dumnezeul lui Avraam, și Dumnezeul lui Isaac, și Dumnezeul lui Iacov. Dumnezeu deci nu este Dumnezeu al morților, ci al viilor, căci toți trăiesc în El” (Lc. 20:27-38).

Acest pasaj este unul dintre cele mai lungi care fac referire la Taina Cununii. Este adevărat că aici avem o relatare cu totul specială, legată în principal de natura căsătoriei. Teologii romano-catolici au interpretat acest pasaj drept unul în care Mântuitorul desființează rolul Căsătoriei în Împărăția cerurilor. De aceea, în slujbele Cununii care aparțin confesiunilor creștine din Occident se păstrează fraza „până când moartea ne va despărți”. Însă întrebarea noastră era: în ce constă mai clar radicalismul Sfântului Evanghelist Luca de care vorbește Eric Fuchs?

Există un radicalism al Sfântului Luca? Eric Fuchs identifică unele dovezi în favoarea părerii sale.

Sfântul Evanghelist Luca este singurul care amintește căsătoria între motivele aduse de cei care refuză să participe la Cina Domnului, un element care transpare clar din pasajul respectiv: „Al treilea a zis: femeie mi-am luat și de aceea nu pot veni” (Lc. 14:20). Pe de altă parte, tot Luca este singurul care pune căsătoria în cadrul lucrurilor la care putem renunța pentru dobândirea Împărăției cerurilor: „Și El le-a zis: adevărat grăiesc vouă: nu este nici unul care a lăsat casă, sau femeie, sau frați, sau părinți, sau copii pentru împărăția lui Dumnezeu, și să nu ia cu mult mai mult în vremea aceasta, iar în veacul ce va să vină, viață veșnică” (Lc. 18:29).

Pe lângă aceste argumente, Eric Fuchs mai aduce încă unul, care din punctul nostru de vedere este exagerat, și anume că Sfântul Luca lasă impresia în relatarea răspunsului Mântuitorului la întrebarea saducheilor că este mai simplu să dobândim Împărăția cerurilor fără a fi căsătoriți. Acest argument ni se pare forțat deoarece contextul nu suportă o asemenea interpretare. Cu toate acestea, Fuchs însuși decide să abandoneze la un moment dat teoria sa legată de radicalismul forțat al Sfântului Luca atunci când afirmă că: „Ne aflăm la începutul unei perioade de gândire” care urma să devină foarte populară în istoria ulterioară a Bisericii. Această gândire va fi păstrată de anumiți creștini care, pentru a dovedi mai bine noutatea Împărăției cerurilor, s-au considerat chemați la un ascetism conjugal și sexual foarte riguros.



Această suspiciune care apare în cursul Evangheliei lui Luca aduce ideea că, probabil, căsătoria poate fi un obstacol pentru realizarea unei vieți creștine adevărate. Luca pare să întrupeze o atitudine care caracterizează comunitățile de creștini provenite din păgâni din primul secol și care erau asaltate de imoralitatea lumii eleniste și, totodată, influențate de tradițiile ascetice ale acesteia” (Sexual Desire and Love. Origins and History of the Christian Ethic of Sexuality and Marriage, p. 68).

În esență, ideea lui Eric Fuchs nu este total greșită, dar cercetătorul dovedește o lipsă de echilibru în interpretarea pasajului lucan.

Căsătoria, din punct de vedere ortodox, nu poate fi considerată în sine drept un obstacol spre dobândirea Împărăției cerurilor atât timp cât păstrează sensurile sale corecte.

Dacă un cuplu refuză să Îl asculte pe Dumnezeu și se închide într-un egoism perpetuu, respingând posibilitatea procreării și afișând o iubire idolatră care nu mai ține cont de absolut nimic, căsnicia în sine nu este obstacolul spre mântuire, ci propriile patimi. De asemenea, un cuplu care împlinește poruncile Domnului din Evanghelie nu va considera niciodată propria căsnicie drept un obstacol pe calea mântuirii. Este adevărat că în cursul istoriei creștine avem mai multe exemple de cupluri care au decis să meargă la mănăstire împreună, dar nu putem face reguli din excepții.

La ce se referă de fapt Sfântul Luca? Atunci când Mântuitorul răspunde întrebării saducheilor, El este preocupat de două aspecte: afirmarea eliminării afectelor după moarte, precum și puritatea care există în interiorul cuplului odată cu venirea vieții veșnice. Afectele (foamea, setea, somnul, sexualitatea) dispar atunci când trecem la cele veșnice.

Aceste manifestări au apărut odată cu căderea omului în păcatul original și vor cunoaște un sfârșit. Însă nicăieri nu afirmă Hristos o dizolvare a căsniciei. Pasajul din Evanghelia Sfântului Apostol Luca nu poate fi interpretat în această direcție. Este ca și cum am afirma că iubirea intensă dintre două persoane va fi întreruptă de momentul morții. Căsnicia nu se încheie odată cu moartea, iar moartea nu ne desparte pentru că, în Împărăția cerurilor, să suferim brusc o pierdere a amintirilor plăcute care ne leagă. Ne declarăm împotriva acestei interpretări care scapă din vedere scopul esențial al căsniciei creștine: iubirea veșnică.

Așa cum spunea cunoscutul teolog și filosof francez Gabriel Marcel: „Dacă îți spun că te iubesc, înseamnă că nu vei muri niciodată. „De aceea, considerăm că Sfântul Apostol Luca a dorit, prin relatarea sa, să precizeze două aspecte: dispariția manifestării sexuale în Împărăția cerurilor, datorată sublimării afectelor noastre și, pe de altă parte, înveșnicirea cuplului. Atunci când Mântuitorul afirmă că „vor fi ca îngerii”, nu încearcă să arate că oamenii vor uita complet de dragostea lor de cuplu. El se referă pur și simplu la puritatea dragostei lor, care se va manifesta într-o manieră foarte spiritualizată. Confesiunile creștine din Occident au interpretat pasajul într-o manieră legalistă, care ia lucrurile foarte literar.

Din nefericire, această interpretare pierde romantismul și speranțele iubirii de cuplu într-o înveșnicire și nemurire a sa.

Însă, dacă Dumnezeu, la finalul veacurilor, va dori să păstreze ceva din întreaga lume în stare pură, oare va respinge El iubirea dintre soți ca fiind nevrednică de a fi înveșnicită? Ne manifestăm îndoiala în această privință, cu atât mai mult cu cât El a binecuvântat din belșug nunta petrecută în Cana Galileii.

Articol de **Pr. Adrian Agachi** - 10 Mai, 2011

Tentația iubirii imposibile

Azi m-a atins o idee ce nu-mi dă pace, o definiție provocatoare, iubirea nu este altceva decât binele în comun și mi-am propus să așez câteva rânduri pentru a-mi clarifica gândurile.

În ultimele rânduri scrise am spus că iubirea este experiența fuziunii, a unității. Dacă trăiesc alături de un alt individ această fuziune și toate barierele dintre noi dispar, iar noi devenim una pe un nivel profund, atunci totul devine o singură melodie, o singură curgere, o singură ființă, aceeași definiție a binelui, atunci putem vorbi despre iubire. Dacă trăiesc această experiență în raport cu întreaga totalitate, dizolvându-mă în ea, putem vorbi despre divinitate.

Așadar iubirea este doar o treaptă, în timp ce destinația finală a călătoriei este starea de divinitate.

Am scris despre primul principiu, acela de transformare a energiei sexuale în energia iubirii. Acum vreau să vorbesc despre al doilea principiu care se bazează pe zidul care blochează primul principiu al acelei energii, nepermițându-i să curgă liber și să se transforme între cele două persoane, care își doresc fuziunea. Acest zid se numește „ego-ul”, sentimentul că „eu sunt”.

Dar cum ar putea să dispară „celălalt” atât timp cât „eu-l” nu dispare?, atât timp cât „eu” nu reușesc să mă dizolv? „Celălalt este creația, ca un ecou, a „eului” meu. Cu cât strig mai tare „eu”, cu atât mai puternic revine ecoul „celuilalt”.

Cu cât „eu-l” unei persoane este mai puternic, cu atât mai mică este capacitatea sa de a deveni una cu altcineva. „Eu-l” este zidul ce se interpune între noi.

Dar ce înseamnă acest „eu”? Ce este „eu-l”? Dacă mă așez în tăcere să caut acest „eu” constat că nu îl găsesc nicăieri oricât de mult l-aș căuta. Cu cât caut mai profund în interior, cu atât mai adânci devin vidul și tăcerea. Cât despre „eu”, acesta nu se află nicăieri! Acest „eu” nu este altceva decât o combinație între mai multe energii, asta-i tot. Oricât de mult îl caut, tot ce găsesc este acest vid.

Iubirea se naște din acest vid, căci el nu este una cu eu-l, ci cu divinitatea.

Iubirea nu se poate naște decât din vid, căci numai vidul este capabil să fuzioneze cu alt vid, numai un vid poate deveni una cu un alt vid. Două persoane nu pot deveni una, dar două viduri pot, căci între ele nu mai există bariere. Orice alt aspect în afara vidului este înconjurat de ziduri.

Al doilea principiu este „Atunci când personalitatea dispare, eu-l nu mai poate fi găsit.” Unicul lucru care rămâne este totalitatea. Atunci când se petrece acest lucru, toate zidurile se prăbușesc, toate barierele dispar, iar fluviul iubirii, zăvorât până atunci la interior, poate erupe. La urma urmei, a fost întotdeauna pregătit, așteptând să devină vid pentru a-i permite să curgă.

În concluzie, nu există definiții, scripturi sau doctrine ale iubirii. Nu există principii care se aplică iubirii. Iubirea este dificil de descris. Tot ce pot face este să stau liniștită, în speranța că vei surprinde în privirea mea ceva, sau poate în gesturile mele, ceva care să te facă să spui: aceasta este iubirea! Dacă nu o poți surprinde în privirea și în gesturile mele, nu vei putea să înțelegi nici din cuvintele mele.

Îți sunt recunoscătoare că ai citit până la final, mă înclin în fața divinității care își are sălașul în fiecare dintre noi!

Manuela Sumanaru

Marea Invocație

În iunie 1945, Lord Maitreya a dat umanității rugăciunea “Marea invocație”. Această rugăciune este una dintre cele mai puternice existente pe Pământ la ora actuală. Puterea ei este echivalentă sau poate chiar mai puternică decât rugăciunea pe care a dat-o atunci când l-a umbrat pe Iisus, pe care toți o știm sub denumirea de “Tatăl nostru”. Prin utilizarea acestei rugăciuni sunt invocate acele energii necesare pentru a schimba lumea și pentru a accelera declararea totală a lui Lord Maitreya. Recomand să fie folosită tot timpul:

„Din punctul de lumină din mintea lui Dumnezeu lasă lumina să izvorască în mințile oamenilor. Lasă lumina să coboare pe Pământ!

Din punctul de iubire din inima lui Dumnezeu lasă lumina să izvorască în inimile oamenilor. Fie ca Christul să se întoarcă pe Pământ!

Din centrul în care este cunoscută voința lui Dumnezeu lasă scopul să ghideze micile voințe ale oamenilor - Scopul cunoscut de către Maeștrii și pe care ei îl servesc.

Din centrul pe care noi îl numim rasa oamenilor lasă planul iubirii și al luminii să-și facă lucrarea și fie ca el să sigileze ușa unde locuiește răul!

Lasă lumina, iubirea și puterea să restaureze planul pe Pământ!”

Manualul Ascensiunii - Dr. Joshua David Stone
Rubrică realizată de **Loredana Cristina Majic**



**Azi, lasă-mă să simt,
Sau poate să mă mint,
Să strig iubirea mea în zări,
Să văd lumina în culori..**

@portiadepoezie

Roxana Cotigă

<https://www.facebook.com/pg/portiadepoezie/about/>

Mărturiile sufletului meu

Relatare **Liliana Oprișan**, cursantă Centrul de dans energetic „Phoenix”
instructor **Mihaela Bengus-Anastasiu**



Despre influența dansului energetic în viața mea

Practic din anul 2008 qigong. Dansul Energetic este o continuitate a qigong-ului. Am aflat despre Dansul Energetic acum un an de zile. Cum orice intenție nu rămâne nemanifestată, a venit dansul la mine!

Cursul a venit într-un moment de răzvrătire personală. Mă certam cu mine pentru că nu mi-am ascultat intuiția...și...zilnic mă certam. Aportul dansului în viața mea a contribuit la observarea polarităților din mine. Înțelegând faptul că suntem 1% materie și 99% energie informată, dansul m-a făcut să văd ce se întâmplă în ființa mea interioară. Faptul că în mine este un viu continuu de care este necesar să țin cont și să-l ascult.

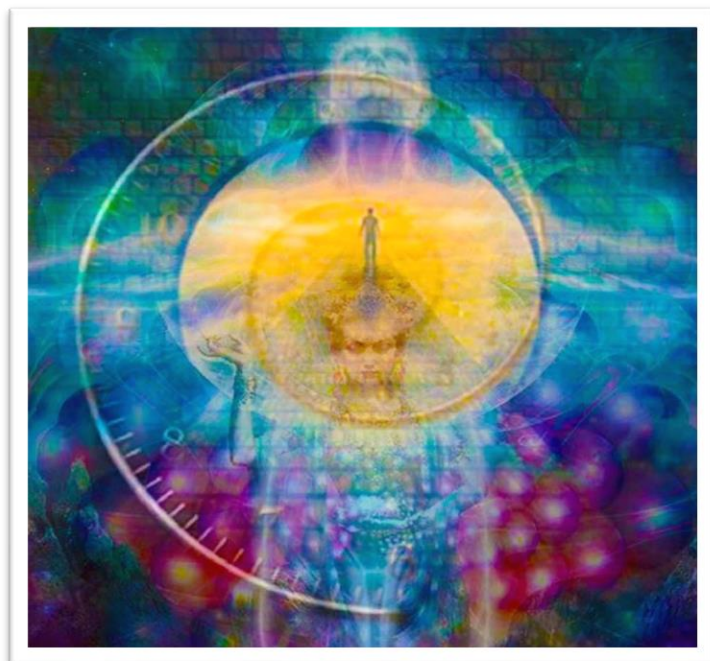
Practicarea dansului zilnic a adus beneficii la armonizarea chakrelor, la înțelegerea mișcărilor dinamice din Universul organelor mele, la deschiderea unei potențialități de înțelegere intuitivă la ce determină comportamentul meu și ce mă face să realizez identificarea cu anumite polarități.

Dansul Energetic a stârnit conținutul feminin din mine, blândețea și fermitatea în acțiunile mele. Observ o transformare și la nivel corporal, o vitalitate crescută zilnic, o minte clară și vigilentă.

Cu prețuire și mulțumiri, Mihaelei Bengus - Anastasiu și lui Ioan!

Ochiul interior

Gabriela Andone



Închid pleoapa și-aștept,
Mintea să tacă,
Loc să facă
Liniștii blânde
Din care răzbate
Pasul ușor
Al piciorului gol,
Ce coboară agale,
Treaptă cu treaptă,
Pe scara de lemn

Cu fiecare pas
Sunt atunci
Mai aproape
De inima mea,
E ritmul din ea
Cel ce m-atrage
Ca bătaia de-aripe
A unei păsări în zbor,
Ce-și menține înaltul,
Doar dacă,
Bătaie cu bătaie,
Se ridică spre Cer

Cobor și totuși,
Mă-nalț,
Căci doar coborând
Mintea-n inima mea,
Pot Iubire să simt
Fără corzi,
Fără gând,
Doar să simt
Și s-ascult
Muzica lină,
De vals..

Dinăuntru privind,
Din afară mă văd
Și mă știu devenind
Pianul ce-l simt
În mine vibrând,
Cu-al său sunet
Suav

Mă întorc lin din zbor
Și în corp
Mă cobor,
Deschizând
Ochiul interior!

Câmpul cuantic

Carmen Claudia Morar

Acolo timpul se comprimă...
Nu este nici “trecut”, nici “viitor”
E doar “prezent” în linie continuă,
Când dansatorii-și joacă dansul lor!

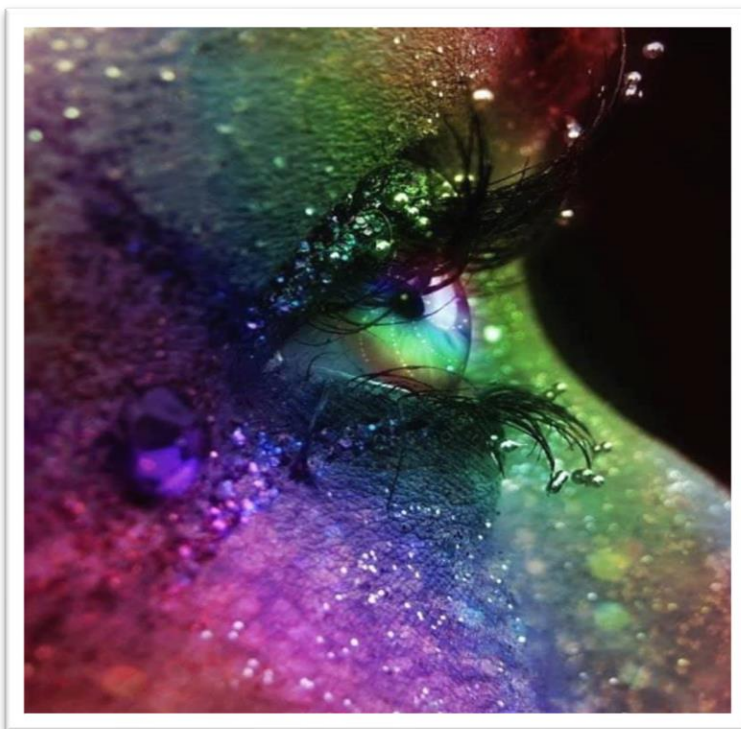
Ei se învârt ca banc de pești în apă,
Sau păsări care zboară unison...
E urgența care îi îndreaptă
Cu aceiași pași și cu același ton

Și nu este “comandă” ce-i îndrumă!
Ei fiecare-și joacă “dansul lor”!
Atunci când muzica răsună
Și-n taină-i nevăzutul dirijor!

Și câmpuri invizibile creează,
Fără cuvinte dansul lor!
Și crește energia...se uniformizează,
În toți, în toate și în jurul lor!

Cu toții-s creatori de “nouă lume”
Sunt frații noștri și surori,
E doar “prezent” în linie continuă,
În câmpul cuantic dimprejurul lor!

Acolo timpul se comprimă,
Nu este nici “trecut” nici “viitor”,
E doar “Lumină”!



Plămadă

Alina Ramona Ene

Din humă sunt aievea plămădită
Din desfătarea străbunilor și bunilor mei,
În noaptea în care am prins răsuflarea
Dragostei din umbră a părinților mei

Clădită din seva de peste veacuri
Și din noianul lor de gânduri
M-am arătat a fi măiastră
Ca să aștern aceste rânduri

Să pot să stau în încântarea
Noianelor din alte vremuri
Am pendulat și luminarea
M-a dus acasă-n alte trenduri

De pot azi scrie-n a mea îndemânare
De pot azi pune aste versuri
Le-o datorez celor ce-n veacuri
Din urmă au clădit universuri

Pe porțile ce făurite pentru poeți
Mă strecur noaptea,
Și-n seninătatea fără margini
Pe o hârtie aștern șoapta



Recomandare de carte

Rubrică realizată de Roxana Cotigă

**BĂRBAȚII sunt de pe Marte,
FEMEILE sunt de pe Venus**

Dr. John Gray

„Să ne imaginăm că bărbații vin de pe Marte, iar femeile de pe Venus. Cândva, demult, privind prin telescoapele lor, marțienii le-au descoperit pe venusiene. Simpla lor vedere le-a trezit sentimente pe care nu le mai încercaseră până atunci. S-au îndrăgostit și-au inventat rapid călătoriile spațiale – au zburat spre Venus. Venusienele i-au întâmpinat pe marțieni cu brațele deschise. Ele intuiseră că va veni această zi. Sufletele lor s-au deschis pentru o iubire pe care nu o mai cunoscuseră vreodată. Dragostea dintre venusiene și marțieni a fost miraculoasă. Erau încântați să fie împreună, să lucreze împreună și să-și împărtășească gândurile.

Deși proveniți din lumi diferite, pe ei îi delecta tot ce îi diferenția. Au petrecut luni întregi învățând să se cunoască, explorându-se și analizându-și nevoile, preferințele și modelele comportamentale diferite. Ani de zile au trăit împreună în dragoste și armonie. Apoi au decis să zboare către Pământ. La început totul a fost minunat și frumos.[...] Atât marțienii cât și venusienele au uitat că proveneau de pe planete diferite și era normal ca și ei să se deosebească. Într-o bună zi, tot ce aflaseră despre diferențele dintre ei li s-a șters din memorie. Și, din acea zi, bărbații și femeile au intrat în conflict.

SĂ NE AMINTIM DE DEOSEBIRILE DINTRE NOI. Dacă nu suntem conștienți de faptul că suntem concepuți astfel încât să ne deosebim unii de alții, între bărbați și femei vor exista conflicte. De obicei ne supărăm și ne simțim dezamăgiți de celălalt sex fiindcă uităm acest adevăr important. Ne așteptăm ca sexul opus să ne fie cât mai asemănător. Dorim să „vrea ceea ce vrem și noi” și să „simtă ceea ce simțim și noi”. Presupunem în mod greșit, când partenerii noștri ne iubesc, că ei vor reacționa și se vor comporta într-un anume fel – felul în care reacționăm și ne comportăm și noi când iubim pe cineva. Această atitudine ne determină să fim dezamăgiți în permanență și ne împiedică să acordăm suficient timp pentru a discuta cu afecțiune despre diferențele dintre noi.

Bărbații greșesc așteptându-se ca femeile să gândească, să comunice și să reacționeze la fel ca ei; femeile greșesc așteptând ca bărbații să simtă și să reacționeze așa cum fac ele. Noi am uitat că bărbații și femeile trebuie să fie diferiți. De aceea, în relațiile noastre apar frecvent fricțiuni și conflicte inutile. Recunoscându-le cu claritate, respectând aceste diferențe, se reduc în mod substanțial confuziile în relațiile cu sexul opus. Dacă îți amintești că bărbații provin de pe Marte, iar femeile, de pe Venus, totul poate fi explicat.”

Anunțuri de interes general

1. Acces la grupul INSTRUCTORI ÎN DANSUL ENERGETIC

Dragi instructori, vă aduc la cunoștință faptul că în grupul de facebook *INSTRUCTORI ÎN DANSUL ENERGETIC* sunt acceptați toți cei care au parcurs prima etapă a cursului de dans energetic.

Pe această cale vă rog să trimiteți invitații pentru a activa în acest grup toți cursanții de dans energetic. Invitația poate fi trimisă de către instructorul de curs.

2. Acces în grupul ACADEMIA DE DANS ENERGETIC

Grupul ACADEMIA DE DANS ENERGETIC este public.

Vă invit să fiți membrii ai acestui grup, este deschis și altor persoane care doresc să ni se alăture <https://www.facebook.com/groups/396386920951992/>

3. Cursul de nutriție sănătoasă

Vă comunic faptul că încă mai sunt locuri pentru sesiunile cursului de nutriție sănătoasă!

Pentru înscrieri vă rog să accesați această adresă:

<http://ciosuerd.houseofeurope.ro/cursuri-in-parteneriat/>

Dacă nu reușiți să utilizați modelul standard de înscriere, vă rog să scrieți pe email (ciosuerd@gmail.com) sau să îl contactați telefonic pe d-nul Sandu Zamfirescu: 0723699857

4. „De vorbă cu cititorii”

Vă îndemn să ne scrieți pe adresa de email: viataintegrativa@gmail.com

Suntem deschiși să primim cu bucurie întrebările și sugestiile voastre!

5. Dragi instructori

Vă sugerez să trimiteți pe adresa redacției mărturiile celor care doresc să își exprime experiența sufletului prin practicarea *Dansului Energetic* pentru a fi, astfel, împărtășite cititorilor ziarului!

6. Atribuirea titlurilor de coach în dansul energetic

Dragi instructori, așa cum am afirmat în primul număr al ziarului nostru, acei instructori care au generat un număr de 12 instructori în dansul energetic își pot exprima dorința de a fi avansați la titlul de coach în dansul energetic.

Pentru atribuirea acestui titlu vă rog să trimiteți un tabel cu numele, prenumele și numerele de telefon ale celor 12 persoane care au fost instruite de dumneavoastră! Tabelele cu instructori vor fi trimise Ancăi Crețu, pe adresa de email: anca9.cretu@gmail.com Așteptăm ca un număr cât mai mare de instructori să dețină calitatea de coach!

IOAN



VIAȚA INTEGRATIVĂ



*LOREDANA CRISTINA
MAJIC*



VALENTIN VOICU



EMILIA PĂTRAȘCANU



DANIELA CARP



ROXANA COTIGĂ



CODRUȚA PRUNARIU



*CARMEN CLAUDIA
MORAR*



*ROSEMARIE BIANCA
IORDACHE*

Colaboratori: Alina Ramona Ene (poezie, proză)
Ela Cristea (spiritualitate)
Luciana Gingărașu (fotografie)

Luni, 05 IULIE 2021

<http://dansulenergetic.ro/>

<https://viataintegrativa.academiaintegrativa.ro/>

Sursă imagini: internet

Foto. copertă față – Felix Balog Art

Copyright © 2021 @Revista Viața Integrativă
Copyright © 2021 @Academia de Dans Energetic